

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116205618
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Hlaváčová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7116205618.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte predsedníčky senátu Mgr. Márie Hlaváčovej a členov senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. v spore žalobcu: JUDr. Tomáš Oravec, Cesta na štadión 10, Banská Bystrica, správca úpadcu FORMAT - PM s.r.o. „v konkurze“ Sládkovičova 37/A, Banská Bystrica, IČO: 36 616 605 zastúpeného advokátom Mgr. Patrikom Štefkeje, Školská 3, Nitra proti žalovanému: Pivovar Kaltenecker s.r.o., Zakarpatská 28, Rožňava, IČO: 36 589 993, zastúpenému advokátskou kanceláriou HMG LEGAL, s.r.o., Červeňova 14, Rožňava, IČO: 35 885 459, o určení pravosti pohľadávky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 6.9.2017 č. k. 30Cbi/6/2016-141 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie označeným rozsudkom

I. určil, že pohľadávka žalobcu v celkovej sume 337 286,88 eura uplatnená súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok pod poradovým číslom 1 v reštrukturalizačnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32R/1/2015 voči dlžníkovi Pivovar Kaltenecker s.r.o., Zakarpatská 28, 048 01 Rožňava, IČO 36 589 993 sa považuje za zistenú čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a v poradí ako iná pohľadávka.

II. určil, že pohľadávka žalobcu v celkovej sume 76 473,77 eura uplatnená prihláškou podmienenej pohľadávky pod poradovým číslom 2 v reštrukturalizačnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32R/1/2015 voči dlžníkovi Pivovar Kaltenecker s.r.o., Zakarpatská 28, 048 01 Rožňava, IČO 36 589 993 sa považuje za zistenú čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a v poradí ako iná pohľadávka.

III. žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške 100%.

2. Svoje rozhodnutie založil súd prvej inštancie na zistení, že uznesením zo dňa 11.12.2015 sp. zn. 32R/1/2015 povolil Okresný súd Košice I reštrukturalizáciu na majetok dlžníka Pivovar Kaltenecker s.r.o. Rožňava. Súhrnnou prihláškou č. 1 žalobca prihlásil v reštrukturalizačnom konaní štyri pohľadávky vo výške 337. 286,88 eura a prihláškou č. 2 uplatnil podmienenú pohľadávku v sume 76. 473,77 eura. Správca prihlásené pohľadávky poprel s odkazom na prebiehajúce konanie na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 4Cb/3/2014 o zaplatenie sumy 96. 291,06 eura. Uviedol, že žalobca predložil do súdneho spisu zmluvu o dielo z 23.9.2011 s dodatkom č. 1 a č. 2, ktorej predmetom bola prístavba výrobnéj haly a podnikovej predajne žalovaného, vykonanie prác preukazoval žalobca kryciami listami rozpočtu k jednotlivým faktúram, v ktorých špecifikoval jednotlivé položky tvoriace dielo a sú podpísané žalovaným. Protokolmi zo dňa 20.3.2012, 30.5.2012 a z 3.9.2012 žalobca preukazoval odovzdanie diela a jeho

prevzatie žalovaným. Z tvrdení žalobcu vyplýva, že dielo nebolo dokončené v dohodnutom rozsahu pre nezabezpečenie prostriedkov, čo zohľadnil v celkovej vyúčtovanej cene diela vo výške 1. 274 562,94 eura bez DPH. Z tejto vyúčtovanej ceny predstavuje dohodnuté 6% zádržné sumu 76. 473,77 eura, ktorú objednávateľ môže podľa zmluvy zadržať po dobu 80 mesiacov od odovzdania diela. Podľa žalobcu záručná doba 80 mesiacov začala plynúť od 23.9.2012, kedy bolo protokolom odovzdané dielo žalovanému.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 116 ods. 1, 4 a 5, § 121, § 122, § 123, § 124 ods. 1, 2, 4, 5, 6, 7 a 8 a § 29 ods. 1 až 7 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR), § 536 ods. 1 a 3, § 546 ods. 1, § 264 ods. 1, § 324 ods. 1 a § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka a konštatoval, že žalobca si riadne a včas prihlásil svoje pohľadávky do reštrukturalizačného konania, správca riadne a včas poprel prihlásené pohľadávky a žalobca riadne a včas podal incidenčnú žalobu. Uzavrel, že žalobca má pohľadávky voči žalovanému v uplatnenej výške a obranu žalovaného nepovažoval za dôvodnú, pretože napriek nesprávnemu formálnemu účtovaniu úhrady vykonanej dlžníkom, ku dňu podania prihlášky žalovaný účtuje o rovnakej výške pohľadávky v záväzkoch ako žalobca. Poukázal na to, že žalobca postupoval pri zaúčtovaní platieb žalovaného pri sporných prihláškach v tomto konaní podľa toho ako určil dlžník a zostatok istiny žalovaný účtuje v zhodnej výške ako žalobca, t. j. v sume 303. 697,29 eura, pričom žalovaný pri každej zo štyroch namietaných pohľadávok, príp. príslušenstva žalobcu nešpecifikuje dôvody, pre ktoré by malo dôjsť k nesprávnemu zníženiu pohľadávky. Pokiaľ žalovaný namietal vady diela, súd prvej inštancie uviedol, že ide len o všeobecné tvrdenia a s poukazom na ustanovenie § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka uviedol, že žalovaný nepreukázal, že si u žalobcu uplatnil nejaké nároky z väd diela. Zastával názor, že žalobca vykonal dielo podľa objednávok žalovaného v súlade so zmluvou, dielo žalovaný preukázateľne prevzal a užíva ho, preto žalovaným uplatnenie väd diela v priebehu pojednávania až dňa 23.3.2017 považoval súd prvej inštancie za účelové. Poukázal na vyjadrenie žalobcu, ktorý uviedol, že žalovaný neuplatnil žiadne nároky súvisiace s vykonaním diela vo vzťahu k vadám uvedeným v podaní z 23.3.2017, pričom tam uvádzané vady boli zistiteľné v primeranom čase po prevzatí diela a nie až s odstupom štyroch rokov od prevzatia diela žalovaným. Navyše žalobca tvrdil, že vady (3x) diela zachytené v protokole odstránil po odovzdaní diela a zvyšné vady (4x) sa týkali časti diela, ktoré žalobca vôbec nevykonával.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ C. s. p. Žalovaný zotrval na svojich písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch a zastával názor, že v konaní preukázal spornosť prihlásených pohľadávok. Uviedol, že dňa 2.9.2013 poukázal v prospech žalobcu sumu 149. 900,- eur, ktorá bola určená na úhradu záväzku z faktúry č. 2012/014 s tým, že variabilným symbolom bolo číslo faktúry, ktorá bola hradená. Tvrdil, že žalobca túto úhradu použil na zaplatenie odlišných faktúr, a tak konal v rozpore s ust. § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka, keď uvedenú platbu použil najskôr na úhradu skôr splatných faktúr, a to prednostne najprv na príslušenstvo a až zvyšnú časť použil na úhradu faktúry č. 2012/014. Žalovaný ďalej uviedol, že práce, za ktoré boli žalobcom vystavené faktúry prihlásené do reštrukturalizačného konania, majú vady, v dôsledku čoho stavebné práce neboli riadne ukončené. Vady a nedorobky, ktoré dielo vykazovalo ku dňu odovzdania a aj v súčasnosti, sú najmä - chýbajúce vnútroareálové osvetlenie (1. 598,11 eura), chýbajúca telekomunikačná prípojka (589,27 eura), nezrealizované terénne a sadové úpravy (5.111,88 eura), neukončené oplatenie (9.758,28 eura), neosadené požiarne dvere na 1. nadzemnom podlaží medzi miestnosťami č. 1.15 a č. 1.17 (1.100,- eur), neukončená realizácia odkvapového chodníka (2.000,- eur) a neukončené zastrešenie pred vstupom do budovy, markíza (7.000,- eur). Zdôraznil, že tieto vady a nedorobky vyplývajú aj z protokolu o odovzdaní a prevzatí stavebného diela z 3.9.2012, a preto konštatoval, že dielo nebolo zrealizované a odovzdané riadne a včas.

V odvolaní žalovaný namietal aj žalobcom uplatnený nárok na náhradu trov konania v sume 3.775,41 eura. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Obdo V 17/2006 a uznesenie Ústavného súdu SR z 13.12.2011 č. k. III. ÚS 534/2011-8 uviedol, že žaloba o určenie pravosti, výšky alebo poradia pohľadávky z dôvodu jej popretia je určovacou žalobou, a preto sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby stanovuje podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške jednej trinástiny výpočtového základu platného v čase vykonania úkonu.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, odvolanie prevzal dňa 13.11.2017.

6. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a 380 C. s. p. bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ C. s. p., teda preto, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p., t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom nezodpovedá ustanoveniu § 191 C. s. p., pretože súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania a nevyšli najavo inak v priebehu konania, alebo neprihliadol na rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo inak, alebo že je v hodnotení dôkazov alebo skutočností z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti či pravdivosti logický rozpor.

9. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

10. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, keďže ani strany sporu nenavrhlí vykonať ďalšie dokazovanie, a odvolací súd nezistil, že by súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývajú, či nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo aby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Vykonané dôkazy vyhodnotil súd prvej inštancie podľa § 191 C. s. p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy, ktoré aj správne vyložil a vyvodil správny právny záver.

11. Správne a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C. s. p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci.

12. Žalovaný v odvolaní rovnako ako v prvoinštančnom konaní namietal opodstatnenosť žalobcom podanej žaloby z dvoch dôvodov - tvrdil, že žalobca nesprávne zúčtoval úhradu vykonanú žalovaným určenú na zaplatenie faktúry č. 2012/014 v sume 149. 900,- eur a že práce, za ktoré žalobca vystavil faktúry a prihlásil v reštrukturalizačnom konaní, neboli riadne ukončené, pričom vady a nedorobky boli uvedené v protokole o odovzdaní a prevzatí stavebného diela z 3.9.2012.

13. Z prihlášky pohľadávok žalobcu ako veriteľa v reštrukturalizačnom konaní žalovaného ako dlžníka vyplýva, že okrem iných si žalobca prihlásil pohľadávku z dôvodu neuhradenej faktúry č. FV2012014 zo dňa 10.2.2012 vystavenú na sumu 264. 919,78 eura, s tým, že zohľadnil vykonanú úhradu žalovaným vo výške 149. 900,- eur, teda uvedenú faktúru evidoval nezaplatenú vo výške 60. 668,98 eura rovnako ako žalovaný v zozname záväzkov k 31.1.2016. Po odpočítaní zádržného žalobca prihlásil istinu dlžnej sumy len vo výške 38. 330,99 eura, žalovaný však okrem námietky nesprávne vykonaného zápočtu zaplatenej sumy na túto faktúru neuviedol a nepreukazoval, v akej inej (ako žalobcom prihlásenej sume) ostal na uvedenej faktúre nezaplatený zostatok.

14. V konaní nebolo sporné, že k odovzdaniu diela došlo protokolom o odovzdaní a prevzatí stavebného diela dňa 3.9.2012. Treba prisvedčiť žalovanému, že v tomto protokole boli uvedené aj zistené závady a nedorobky - na 1. NP medzi miestnosťami č. 1 15 a miestnosťou 1 12 osadiť požiarna dvere, prešpárovať odkvapový chodník a ukončiť zastrešenie pred vstupom do budovy - markízy.

Ďalšie žalovaným uvádzané vady a nedorobky, a to chýbajúce vnútroareálové osvetlenie, chýbajúca telekomunikačná prípojka, nezrealizované terénne a sadové úpravy a neukončená realizácia oplatenia neboli v odovzdávacom protokole uvedené a žalovaný nepredložil ani žiadne dôkazy o tom, že v tomto rozsahu splnil notifikačnú povinnosť a uplatnil aj práva zo zodpovednosti za vady. Nevyjadril sa ani k tvrdeniu žalobcu, že tri z označených vád odstránil a štyri žalovaným označené vady a nedorobky sa týkali prác, ktoré žalobca nemal vykonávať.

15. Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia súd prvej inštancie správne uzavrel, že obrana žalovaného v konaní nebola úspešná, pretože ak namietal nedôvodnosť žalobcom uplatneného práva, nepredložil a nenavrhol ani vykonať dokazovanie na preukázanie svojich tvrdení. Súd prvej inštancie preto správne vychádzal z tvrdení a listinných dôkazov predložených žalobcom.

16. Každú prihlásenú pohľadávku správca s odbornou starostlivosťou porovná s účtovnou a inou dokumentáciou dlžníka a so zoznamom záväzkov dlžníka; správca pritom prihliadne aj na vyjadrenia dlžníka a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak správca pri skúmaní pohľadávky zistí, že prihlásená pohľadávka je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva sporná, je povinný prihlásenú pohľadávku v spornom rozsahu poprieť (§ 124 ods. 1 ZKR).

17. Podľa § 124 ods. 2 vety prvej a druhej ZKR prihlásenú pohľadávku môže poprieť len správca do 30 dní od uplynutia lehoty na prihlasovanie pohľadávok. Prihlásenú pohľadávku správca poprie tak, že popretie pohľadávky spolu s dôvodom a rozsahom jej popretia zapíše do zoznamu pohľadávok; ak správca poprie pohľadávku čo do výšky, v zozname pohľadávok uvedie aj zistenú sumu prihlásenej pohľadávky.

18. Veriteľ popretej pohľadávky sa môže do 30 dní od uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok žalobou podanou voči dlžníkovi domáhať, aby súd určil právny dôvod, vymáhateľnosť, výšku, zabezpečenie zabezpečovacím právom alebo poradie zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky; v žalobe sa veriteľ môže domáhať len toho, čo uviedol v prihláške (§ 124 ods. 4 ZKR).

19. Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 30.1.2017 č. k. 3Obdo 70/2016 uviedol v súvislosti s otázkou predmetu incidenčného konania s odkazom na nález Ústavného súdu SR z 11.9.2014 č. k. II. ÚS 409/2013-49 nasledovné: Je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení ich poprieť alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovné preskúmvanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstoje alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Incidenčné konanie nie je konaním, v ktorom by veriteľ uplatňoval svoju pohľadávku proti dlžníkovi a v ktorom by tak predmetom kognície konajúceho súdu mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke. V konkurze si veritelia uplatňujú svoje pohľadávky osobitne určeným postupom u správcu, ktorému patrí ich preskúmanie a prvotné „rozhodnutie“ o tom, či v konkurze budú alebo nebudú uspokojené. Z konštrukcie § 32 konkurzného zákona je zrejmé, že „rozhodnutie“ správcu o tom, že pohľadávka bude uspokojená v určitom rozsahu alebo v určitom poradí, je v podstate konečné, keďže proti nemu v rámci konkurzného konania neexistuje žiaden prostriedok nápravy.

20. Aj keď označené rozhodnutia Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR sa týkajú konkurzného konania, vzhľadom na postavenie a úlohu správcu v súvislosti s uznaním, resp. popretím pohľadávok veriteľov prihlásených v reštrukturalizácii, sú uvedené závery aplikovateľné aj v predmetnej veci. Aj v reštrukturalizácii je správca jediným oprávneným subjektom na preskúmanie pohľadávok prihlásených v reštrukturalizácii; pri preskúmvaní prihlásených pohľadávok je správca povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a v prípade, ak je pohľadávka sporná, vzniká správcovi povinnosť ju v spornom rozsahu poprieť. Zároveň ZKR ukladá správcovi povinnosť dôvod popretia pohľadávky odôvodniť. Predmetom incidenčného konania iniciovaného veriteľom popretej pohľadávky je potom preskúmanie opodstatnenosti, resp. neopodstatnenosti popieracieho prejavu správcu a posúdenie, či správcom uvedený dôvod popretia je daný alebo či uvedený dôvod neexistuje. Z tohto dôvodu je možné považovať za postup správcu s odbornou starostlivosťou iba taký postup, kedy v popieracom prejave uvedie

všetky právne relevantné dôvody, pre ktoré spochybňuje dôvodnosť, opodstatnenosť alebo samotnú existenciu prihlásenej pohľadávky. Rovnako ako konkurzný súd, ani v prípade reštrukturalizácie súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných, dlžníkom v incidenčnom konaní uvádzaných dôvodov, než je uvedené v popieracom prejave správcu.

21. V predmetnej veci správca oznámil žalobcovi ako veriteľovi, ktorý prihlásil svoje pohľadávky v reštrukturalizácii dlžníka, že popiera všetky jeho prihlásené pohľadávky 11/1, 11/2, 11/3, 11/4 a 11/5 čo do právneho dôvodu, výšky a vymáhateľnosti v celom rozsahu, pretože „na Okresnom súde Rožňava je medzi veriteľom a dlžníkom vedené súdne konanie o zaplatenie 96 291,06 eura pod sp. zn. 4Cb/3/2014 (ďalej len „sporná suma“). V dôsledku uvedeného považuje správca uvedené pohľadávky za sporné.“ Ďalej uviedol, že v prípade pohľadávky por. č. 11/5 „sporná suma predstavuje cenu za dielo v zmysle zmluvy o dielo uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkom, pričom výsledok predmetného konania môže ovplyvniť aj výšku zádržného, na ktoré má veriteľ nárok. Prihlásená pohľadávka por. č. 11/5 predstavuje veriteľom uplatnený nárok na zádržné. V dôsledku uvedeného považuje správca pohľadávku veriteľa za spornú.“

22. Odkaz správcu v popretí veriteľom prihlásenej pohľadávky len na súdne konanie vedené o časti veriteľom prihlásenej pohľadávky bez udania konkrétnych dôvodov, pre ktoré je (aj v súdnom konaní) pohľadávka veriteľa sporná, nemožno podľa názoru odvolacieho súdu považovať za účinné popretie prihlásenej pohľadávky. Súdne konanie, na ktoré správca odkazuje, sa povolením reštrukturalizácie prerušilo, v tomto konaní teda nemožno už vyriešiť spornosť nároku, a veriteľ svoje nároky mohol uplatniť proti dlžníkovi len spôsobom podľa § 120 ods. 1 a § 124 ods. 4 ZKR (§ 118 ods. 4 ZKR). Ak správca pohľadávku veriteľa v reštrukturalizácii poprel, bolo jeho povinnosťou uviesť konkrétne dôvody popretia tak, aby veriteľ v incidenčnej žalobe mohol reagovať na dôvody popretia a proti dlžníkovi sa domáhať určenia právneho dôvodu, výšky, poradia a vymáhateľnosti svojej prihlásenej pohľadávky práve preukazovaním, že dôvod popretia jeho pohľadávky nie je daný. V posudzovanej veci však žalobca musel vyvodzovať dôvody popretia jeho pohľadávky len zo skutočností, ktorými sa zrejme dlžník ako žalovaný bránil v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 4Cb/3/2014, čo ale nezodpovedá zmyslu a účelu popretia pohľadávky veriteľa v reštrukturalizačnom konaní správcom, len ktorý je v reštrukturalizačnom konaní oprávnený poprieť veriteľom prihlásenú pohľadávku a uviesť dôvody jej popretia.

23. Aj vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd považoval napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a zákonné.

24. Žalobca bol v konaní pred súdom prvej inštancie plne úspešný, preto konajúci súd správne v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 C. s. p. priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd v rozsudku o veci samej rozhoduje len o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 C. s. p.), o výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal výšku žalobcom vyúčtovaných trov konania, pre toto konanie sú jeho námietky bezvýznamné, keďže súd prvej inštancie nerozhodoval o výške žalobcovi priznaných trov konania, ale len o nároku žalobcu ako úspešnej strany sporu na náhradu trov konania.

25. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

27. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 S. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa podľa § 428 C. s. p. popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).